

ת"פ (נצרת) 10938-11-23 - מדינת ישראל נ' ואסף יוסף

ת"פ (נצרת) 10938-11-23 - מדינת ישראל נ' ואסף יוסף שלום נצרת

ת"פ (נצרת) 10938-11-23

מדינת ישראל

נגד

ואסף יוסף

בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת

[07.11.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא רות שפילברג כהן

גזר דין

כתב אישום ורקע

1. הנאשם הורשע על-פי הודאתו בכתב אישום, בגין עבירות החזקת נשק בלא רשות על פי דין, לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ובעבירת החזקת חלק, אביזר או תחמושת שאינם חלק מהותי בנשק, לפי סעיף 144(א) סיפא לחוק.

2. בהתאם לכתב האישום, במועד הרלוונטי התגורר הנאשם בביתו בדבורייה, ולא החזיק ברישיון להחזקת נשק על פי דין. ביום 30.10.23 בשעה 2:30 לערך, במהלך חיפוש שנעשה ע"פ דין בביתו של הנאשם, נמצא הנאשם מחזיק בתוך כספת הסמוכה למיטתו בחדר השינה אקדח חצי אוטומטי מסוג Ghost Compact קליבר 9 מ"מ פאראבלום, אשר בכוחו להמית אדם, וכן מחסנית תואמת ריקה. כמו כן, החזיק הנאשם בכספת שקית ובה קופסת כדורי 9 מ"מ המכילה 26 כדורים תואמים לאקדח.

3. ביום 21.4.24, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, במסגרתו הוסכם כי הנאשם יודה בכתב האישום, יורשע ויהיה חפשי לטעון שהחזיק בנשק זמן קצר לפי מועד תפיסתו. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום, הורשע בעבירות המיוחסות לו, והופנה לקבלת תסקיר שרות המבחן.

4. שרות המבחן התרשם מפרוגנוזה נמוכה לשיקום או לשינוי במקרה הנדון, ולפיכך לא בא בהמלצה טיפולית או שיקומית בעניינו של הנאשם. עם זאת, בהתחשב בנסיבותיו האישיות הרפואיות של הנאשם, הומלץ להטיל עליו מאסר הניתן לנשיאה בדרך של עבודות שרות ולא מאחורי סורג ובריש, לצד מאסר מותנה וקנס.

5. בתסקיר מיום 19.8.24 נמסר כי הנאשם בן 54, נשוי, אב לחמישה ילדים בגילאים 9-18 המשולבים במסגרות לימוד נורמטיביות. מתגורר עם משפחתו בכפר דבוריה. מסר כי כיום הוא מובטל ומתקיים מדמי אבטלה. מעיון במידע הרפואי עולה כי ביום 18.6.24 עבר הנאשם צנתור לב. משפחת מוצאו מונה אם אלמנה ושבעה ילדים. לדברי הנאשם מתקיים קשר קרוב עם בני משפחתו. אמו מבוגרת מאוד, והנאשם מסר כי הוא מעניק לה סיוע ועזרה בהיותו המטפל העיקרי שלה. הנאשם סיים 10 שנות לימוד, אז יצא לשוק העבודה, ועבד בעבודות מזדמנות, ובהמשך, מאז נישואיו, התמיד בעבודתו כנהג משאית, וזאת עד 2018, אז הדרדר מצבו הבריאותי, הוא חש ברע והפסיק לעבוד. תיאר כי מאז המשפחה מתמודדת עם מצוקה כלכלית. הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה, ובדיקות השתן שלו העידו על ניקיון מסמים. הנאשם נעדר עבר פלילי ושווה במעצר בית מאז האירוע. הוטל עליו צו פיקוח מעצרים מיום 24.12.23 אשר הוארך מספר פעמים, כאשר במהלך התקופה השתלב בקבוצה לעצורי בית. מחוות דעת ממנחי הקבוצה נמסר כי הנאשם נטה למזער מעשיו והתקשה לקבל עליהם אחריות, אך עם זאת במפגשים האחרונים הצליח לשתף יותר והביע חשש מהמחירים שעשוי לשלם. לדברי הנאשם, הוא מצא את הנשק והכדורים בחורשה הקרובה לאזור מגוריו יום לפני שנתפסו בביתו. עוד מסר כי מתוך סקרנות וריגוש החביא את הנשק בכספת בביתו, מבלי לגלות לבני המשפחה. שלל כוונה לפגוע באחר וטען כי פעל באימפולסיביות ובלי להקדיש מחשבה עמוקה באשר להשלכות מעשיו. הנאשם התקשה לבחון מעשיו באופן בקורתי ולזהות החלקים הבעייתיים בהתנהגותו. הנאשם הביע צער וחרטה והיה ממוקד במחירים שמשלם ובנזק שעשוי להיגרם לו מתוצאות ההליך המשפטי. שרות המבחן התרשם כי מדובר בחרטה מילולית בלבד, וכי הנאשם סובל מתחושות ריקנות, חוסר שליטה וחוסר אונים. כגורמי סיכון ציין שרות המבחן בין היתר את קשיי תפקודו של הנאשם, מצבו הרפואי, דמוי עצמי נמוך, אימפולסיביות וקושי הפעלת שיקול דעת בוגר. עוד הוזכר הקושי של הנאשם להצביע על הגורמים להתנהלותו והמניעים למעשיו. כגורמי סיכון, נלקחו בחשבון עברו הפלילי הנקי של הנאשם, העדר הפרות בתקופת המעצר וכן ההתרשמות כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם הרתעה ממשי וברור. הנאשם שלל פניות רגשית לטיפול מעמיק בשלב זה של חייו והתקשה לזהות נזקקות טיפולית. רמת הסיכון שהוערכה להישנות ההתנהגות הוערכה כבינונית.
- שרות המבחן לא מצא להמליץ על טיפול שיקומי בעניינו של הנאשם. עם זאת, נמסר כי מאסרו של הנאשם מאחורי סורג וברח עלול להביא לרגרסיה משמעותית במצבו האישי, הבריאותי והמשפחתי ולהעמיק את המצוקה עמה הוא מתמודד. בשל כך, הומלץ להטיל על הנאשם מאסר לנשיאה בעבודות שרות לצד ענישה מרתיעה והטלת קנס כספי. טיעונים לעונש
6. ביום 10.9.24 טענו הצדדים לעונש. ב"כ המאשימה הגישה טיעוניה בכתב, ואילו ב"כ הנאשם טען בעל-פה בפניי.
7. טיעוני ב"כ המאשימה
- ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ועד 36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, וביקשה להטיל על הנאשם מאסר בפועל ברף הבינוני של המתחם לו טענה, לצד מאסר על תנאי ארוך ומרתיע, קנס גבוה והתחייבות.

נטען כי עבירות נשק הן עבירות חמורות, הטומנות בחובן פוטנציאל סיכון ניכר, הפוגעות בערכים המוגנים של שלום הציבור ובטחונו. נטען כי מדובר במכת מדינה, ובעיקר במחוז הצפוני, שכן זמירותם של כלי נשק בידי גורמים בלתי מורשים מאפשר ביתר קלות שימוש לא חוקי בנשק זה, וכי המדובר בקרקע לביצוע עבירות אלימות חמורות המביאות למותם של חפים מפשע. המאשימה הפנתה למגמת החמרה מוצהרת בפסיקה בשנים האחרונות, וכן לתיקון 140 לחוק העונשין שם נקבעו עונשי מינימום, ולהנחיית פרקליט המדינה 9.16 בעניין מתחמי הענישה לעבירות נשק ולדו"ח מבקר המדינה 71ג (2021) שם פורטה העלייה באירועי הירי והאלימות הקשורה לירי.

במקרה דנן נטען כי הנאשם החזיק בביתו נשק בידיעה מלאה; והחביא נשק בכספת ביתו מתוך בחירה. בעניין טענת ההגנה ל"החזקה רגעית", הפנתה ב"כ המאשימה ע"פ 7595-19 רביע סגים נ' מדינת ישראל (22.11.20) (להלן: "עניין סגים") וטענה כי שם קבע בית המשפט העליון שעצם החזקה לזמן קצר בלבד - אינה מעלה ואינה מורידה, כיוון שמתקיימת שליטה פיזית על הנשק ויש באותו הרגע אפשרות לעשות בו שימוש. באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, נטען כי על אף היות הנאשם ללא עבר פלילי, ישנו צורך בהרתעת הרבים ובהעדפת האינטרס הציבורי על פני הנסיבות האישיות, בשים לב לפסיקת בית המשפט העליון בעבירות מסוג זה. נטען כי הערכת שרות המבחן לרמת סיכון בינונית הנשקפת מהנאשם, היעדר אפיק שיקומי ולקחת אחריות חלקית בלבד, מהווים נסיבות שליליות.

לסיכום, המאשימה בקשה להכיר בחומרת העבירות ולהטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל וענישה נלווית, כמפורט לעיל.

8. טיעוני ב"כ הנאשם

בפתח ישיבת הטיעונים לעונש, ב"כ הנאשם ביקש להפנות את הנאשם לקבלת תסקיר משלים, אולם בקשתו נדחתה בהחלטה מנומקת.

ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם נע בין 10 - 20 חודשי מאסר בפועל, אולם בנסיבותיו המיוחדות של הנאשם כאן, וכן על פי הפסיקה, ניתן להתחשב ולגזור על הנאשם מאסר לריצוי בעבודות שרות.

ראיות לעונש: הוגשו מסמכים רפואיים המעידים על מחלת הלב של הנאשם, דרכי הטיפול ודרגת אחוזי הנכות שנקבעו לו בביטוח לאומי 100%.

בטען כי הנאשם בשנות ה-50 לחייו, ללא עבר פלילי. שהמשטרה הגיעה לביתו בשעה 2:30 בלילה. כשנשאל אם יש ברשותו אקדח שלא ברישיון, הודה מיד, שיתף פעולה, ומסר לידיהם את האקדח מהכספת. נטען כי הנאשם הביא את הנשק לביתו מספר שעות קודם לכן, ולכן מדובר בהחזקה רגעית בלבד, כפי שהוסכם שייטען במסגרת ההסדר הדיוני. נטען כי הנאשם שוחרר לתנאי מעצר בית ללא איזוק, עליהם שמר בקפידה ללא הפרות. במהלך תקופת המעצר לקה הנאשם בליבו, הובהל לבית החולים שם עבר ניתוח, וכיום הוא מוגדר כנכה ביטוח לאומי בגובה 100%. נטען כי ההתדרדרות הרפואית נובעת מהמעצר, וכי טרם האירועים הנאשם היה אדם בריא. הנאשם היה תחת צו פיקוח של שרות המבחן ונכח בפגישות שעניין טיפול בעצורי נשק, בהליך טיפולי ארוך. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שרות המבחן וטען כי יש לאמץ את מסקנותיו לפיהן עונש מאסר בפועל יביא לרגרסיה במצבו האישי, הבריאותי והמשפחתי של הנאשם, ועל כן יש להשית עליו עונש לנשיאה בעבודות שרות. על אף ההחמרה בענישה בעברות נשק, יש להתייחס בכל מקרה לגופו, ובנסיבות שכאן לא יפגע האינטרס הציבורי בהשתתפות עונש של עבודות שרות. מדובר בנשק שלא בוצע בו שימוש, בנאשם ללא עבר פלילי, חולה, בעל משפחה נורמטיבית, שהודה מיד וחסך זמן ציבורי, ולאור כל האמור התבקש בית המשפט שלא למצות עמו את הדין, ולהשית עונש לנשיאה בעבודות שרות ולא מאחורי סורג ובריח.

9. דברי הנאשם

הנאשם אמר שהוא טעה, וכי כל אדם טועה לפעמים. הנאשם אמר שקשה לו מאוד, יש לו ילדים טובים, הוא חש בושה גדולה כלפי כל המשפחה.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

10. נשק חם המוחזק בניגוד לחוק הנו בהווה בבחינת מכת מדינה. ירי ברחובותיהם של כפרים וערים, על בתי מגורים ועל כלי רכב, פציעה ואף גדיעת חיים בנשק חם, שימוש בנשק בלתי חוקי לעבירות רכוש, סחיטה ואלימות - כל אלה הפכו במקומותינו למציאות חיים עגומה וקשה.

הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה מעבירות של החזקת נשק ותחמושת הנם שלום הציבור ובטחונו. בתי המשפט עמדו לא אחת על חומרתן של עבירות הנשק, תוך הדגשת הסיכון הממשי לציבור הנובע מעבירות אלה. החזקת נשק על ידי אזרחים יוצרת מטבעה פוטנציאל להסלמה עבריינית או לפעילות עוינת. בהתאם להלכה הפסוקה, חומרת עבירות הנשק מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הטלת עונשי מאסר בפועל, כשנסיבות אישיות נדחות בפני האינטרס הציבורי.

המדינה עותרת להחמרה משמעותית של הענישה בעבירות נשק, ואולם גם בעבר הרחוק, לדוגמא בע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל (30.12.09) נקבע כי דרך המלך בעבירות נשק צריכה להיות ככלל מאסר מאחורי סורג ובריח.

בהתאמה, עם התגברות התופעה, פסיקת בית המשפט העליון מהשנים האחרונות הובילה במוצהר קו של החמרת ענישה בעבירות נשק, תוך התערבות בגזרי דין של ערכאות נמוכות יותר, אף בניגוד לכלל הנוהג לפיו ערכאת הערעור ממעטת להחמיר בענישה. גישה זו מבטאת את ההכרה בהתפשטותן המדאיגה של עבירות הנשק, בעליית רמת האלימות בחברה, ובסיכון הממשי לציבור, בשל השימוש התדיר בנשק לפתרון סכסוכים ולשם ביצוע עבירות. ראו לעניין זה את דברי בית המשפט העליון בע"פ 2482-22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה (14.4.22):

"בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על החומרה הרבה הטמונה בעבירות נשק, עבירות שהפכו ל"מכת מדינה" ומגלמות סכנה ממשית לשלום הציבור ולביטחון. בהתאם, ניכרת במהלך השנים מגמה של החמרה בענישה לצורך מיגור עבירות אלו, תוך מתן משקל לשיקולי הרתעה (ע"פ 5220/09 עוואודה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (30.12.2009); 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (4.12.2011); ע"פ 5681/14 מדינת ישראל נ' טאטור, פסקה ט' [פורסם בנבו] (13.6.2016); ע"פ 3169/21 מדינת ישראל נ' אגבאריה, פסקה 6 [פורסם בנבו] (21.6.2021); ע"פ 2033/21 זועבי נ' מדינת ישראל, פסקה 6 [פורסם בנבו] (30.8.2021) ... ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח [פורסם בנבו] (5.11.2019) ובהמשך:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו (ע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחאמיד, פסקה 24 [פורסם בנבו] (29.6.2021)). לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות (ע"פ 9702/16 אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל, פסקה 3 לפסק דינו של השופט מניץ [פורסם בנבו] (13.9.2017); ע"פ 2398/14 אלהזיל נ' מדינת ישראל, פסקה 4 לפסק דינו [פורסם בנבו] (8.7.2014)) כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי (ע"פ 8846/15 דראז נ' מדינת ישראל, פסקה 6 [פורסם בנבו] (13.3.2016); ע"פ 5330/20 ענבתאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [פורסם בנבו] (22.11.2020)). עניינו ב"מכת מדינה" שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים (ע"פ 2251/21 אבו עראר נ' מדינת ישראל, פסקה 25 [פורסם בנבו] (15.12.2021)). ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת "אם מחזיקים - למאסר נשלחים".

המלחמה בתופעת החזקת הנשק הלא חוקי מתנהלת בין היתר בבתי המשפט המחויבים להבהיר בקול ברור כי מי שמתעסק בנשק חם דינו מאסר בפועל בבית הסוהר. מסר זה הכרחי להרתעת הרבים. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

11. על פי כתב האישום, הנאשם החזיק בכספת בביתו אקדח חצי אוטומטי וכדורים תואמים בקופסה נפרדת. לטענת הנאשם, הוא מצא את האקדח באותו הערב, מספר שעות לפני שהגיעו השוטרים לביצוע החיפוש בבית (על פי מידע מודיעיני), ולכן הוא החזיק בו רק לכמה שעות. בהתאם להסדר הדיוני, הנאשם הורשה לטעון את הטענה העובדתית, לגבי מציאת הנשק זמן קצר קודם לתפיסה, ואולם הטענה לא הוכרה כעובדה מוסכמת, ולא נכללה בכתב האישום, אשר לא תוקן. הנאשם שמר את האקדח בכספת ליד מיטתו, ומסר לשוטרים את קוד הכספת. חלקו של הנאשם בביצוע העבירה מלא, והוא האחראי הבלעדי למעשיו. העבירות מאופיינות ביוזמה ובתכנון, ובוודאי שבמודעות ובשליטתו המלאה של הנאשם.

בעפ"ג (מחוזי נצרת) 21260-10-19 מדינת ישראל נ' מוסא מזאריב (24.11.19) (להלן: "עניין מזאריב") קבע בית-המשפט המחוזי, בהתייחס למדרג החומרה בעבירות נשק ולשיקולים בקביעת מתחם העונש ההולם:

"נסיבות החזקת הנשק יכולות להשתנות וללמד על מידת החומרה והסיכון הפוטנציאלי לפגיעה באחרים. כפועל יוצא מכך, יש להן השלכה על המתחם שיקבע. בהקשר זה, לא דומה למשל החזקת אקדח להחזקתו של תת מקלע. הנחיית פרקליט המדינה אליה הפנתה המערערת מדברת על קריטריונים רלוונטיים להבחנה בנסיבות הקונקרטיות של כל מקרה, כמו מאפייני הנשק, ריבוי כלי נשק, היות הנשק טעון, המיקום הספציפי בו הוחזק, הרקע להחזקתו ומטרתו. אלה הם רק חלק מן הנסיבות שניתן וצריך לשקול בקביעת המתחם בהתייחס לנסיבות הכרוכות בביצוע העבירה..."

אנו ערים לכך שבפסיקה ניתן למצוא מנעד רחב של מתחמי ענישה בעבירות נשק ובעבירות של החזקת נשק, בכלל זה. יחד עם זאת, אנו סבורים כי נכון היה לנקוט בקו המתחייב בשעה זו, של העלאת רף הענישה, כפי שעתרה המערערת. החמרה זו צריכה לבוא לידי ביטוי בהחמרת מתחמי הענישה, תוך מתן דגש לשיקולים הנוגעים לערכים החברתיים הנפגעים ומידת הפגיעה בהם, כמו גם בשים לב למדיניות הענישה הנוהגת. כמו כן, לצורך במיגור תופעת האלימות הגואה, שמאפייניה שימוש בנשק חם, יש ליתן משקל לשיקולי הרתעה בקביעת העונש בתוך המתחם." 12. בהתאם להסדר הדיוני בשלב הטיעונים לעונש, הנאשם טען כי מצא את הנשק מס' שעות לפני שאותר בחיפוש בביתו. לא אתבסס על טענה זו כעובדה, ואולם אקח אפשרות כזו בחשבון. יחד עם זאת, גם אם מדובר ב"החזקה רגעית", אין לכך משקל מכריע או גורם מקל משמעותית, כפי שנקבע בעניין סגים הנ"ל, אליו הפנתה המאשימה בטיעוניה לעונש. מערכת החוק נלחמת בהצפה של נשק לא חוקי, ומלחמה זו מחייבת מסר מרתיע ומגנה גם לגבי מקרים של מציאת כלי נשק ונטילתם. נראה, מטענות נפוצות בתיקי נשק, כי יש תופעה נרחבת של אקדחים ורובים אשר כנראה שרועים בטבע, ומוטלים במקומות פתוחים. אזרחים המואשמים בהחזקת נשק טוענים לעיתים קרובות כי הם מוצאים כלי נשק כאלה ומתפתים בטעות לאסוף אותם. זו כשלעצמה תופעה מסוכנת וחמורה. עצם החזקה לזמן קצר בלבד - אינה מעלה ואינה מורידה, כיוון שמתקיימת שליטה פיזית בנשק בעת החזקתו, ויש באותו הרגע אפשרות לעשות בנשק שימוש.

נדרש מסר ברור כי נשק לא חוקי הוא "תפוח אדמה לוהט" אשר מי שנוגע בו - נכווה, ומי שמבקש לא להסתבך יברח מכל מגע, זיקה או קשר עמו. מדיניות הענישה הנוהגת

13. מגמת הענישה של בתי המשפט בעבירות של החזקת נשק כוללת לרוב מאסרים בפועל לתקופות שונות, ולעיתים גם מאסרים ממושכים בפועל, אף בצירוף רכיב עונשי כספי, הכל בכפוף לנסיבות ביצוע העבירות, ובהן סוג הנשק, נסיבות החזקתו ומשכה, ובכפוף לנסיבות האישיות של העבריין. כפי שציין בית המשפט המחוזי בנצרת בעניין מזאריב שלעיל, בעבר, גם לפני שנים לא רבות, ניתנו עונשים במנעד רחב למדי לעבירות נשק, ואולם גם בעבר, ההימנעות ממאסר בבית הסוהר הייתה נדירה, ונעשתה לרוב רק במסגרת הסדר טיעון בענישה מוסכמת, או בנסיבות מיוחדות. מדיניות החמרה בענישה, המוכתבת על ידי בית המשפט העליון, ועל ידי בית המשפט המחוזי, שוללת בהווה כמעט לחלוטין ענישה שלא על דרך של כליאה.

14. ב"כ המאשימה הפנתה לפסקי-הדין הבאים:

- א. עפ"ג (מחוזי באר שבע) 25700-08-22 זהר אלבחירי נ' מדינת ישראל (7.12.22) - המערער הורשע על פי הודאתו בביצוע עבירות של החזקת נשק (אקדח חצי אוטומטי) ותחמושת ונדון ל-18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, 6 חודשי מאסר מותנים ותשלום קנס בשיעור 10,000 ₪. הערעור שהופנה כנגד חומרת עונש המאסר - נדחה.
- ב. ת"פ (שלום חדרה) 29620-01-23 מדינת ישראל נ' מחאמיד (31.5.23) - הנאשם הודה והורשע בכתב אישום המייחס לו עבירת החזקת נשק שלא כדין, לאחר במהלך חיפוש שנעשה על פי צו בביתו, החזיק הנאשם בתוך חדר בקומה הראשונה, בתוך ארון אחסון בו סירים, באקדח חצי אוטומט מסוג FN כשבתוך הנשק מחסנית ריקה התואמת את סוג הנשק. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 13 ל-36 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם נגזרו 15 חודשי מאסר בניכוי ימי מעצרו, 10 חודשי מאסר על תנאי וקנס בגובה 7,500 ₪.
- ג. ת"פ (שלום נצרת) 29316-12-22 מדינת ישראל נ' אבו טנהא (16.3.23) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירה של החזקת נשק, לאחר שבמהלך חיפוש בביתו, נמצא כי הנאשם החזיק בשידה בחדר השינה שלו באקדח הזנקת חצי אוטומטי מסוג KUZNEY, שהוסב לירי תחמושת קליעית 9 מ"מ. מתחם העונש ההולם הועמד על 30-12 חודשי מאסר בפועל, ומתחם הקנס 5,000-500 ₪. על הנאשם נגזר מאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים בניכוי ימי מעצרו, מאסרים על תנאי, קנס בגובה 1,500 ₪ והתחייבות.
- ד. עפ"ג (מחוזי נצרת) 2024-04-21 מדינת ישראל נ' מנדורי (29.6.21) - המשיב הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של רכישה או החזקת נשק שלא כדין - לפי סעיף 144(א) לחוק והוטלו עליו על ידי בית משפט השלום עונשים אלה: 12 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי וכן חתימה על התחייבות כספית, לאחר שנמצא כי המשיב מחזיק בביתו ברובה דמוי רובה סער מסוג M-16 (אייר סופט) ובחלק תחתון של רובה M-16 הכולל ידית אחיזה, בית הדקים וקת, כמו כן מחסנית תואמת לנשק ו-30 כדורי תחמושת מסוג 5.56 מ"מ, קפיצים ומחזיר מכלול של נשק M-16. המשיב צעיר ללא עבר פלילי (מלבד הרשעה אחת משרותו הצבאי), לא התקבלה משרות המבחן המלצה טיפולית בעניינו. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירה בנסיבותיה נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר לצד עונשים נלווים. בהמשך לכך קיבל את ערעור המדינה בעניין קולת העונש והחמיר את עונשו של המשיב למאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים.
- ה. ת"פ (שלום נצרת) 67410-12-21 מדינת ישראל נ' אמארה (15.5.22) - הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון ולאחר תיקון כתב האישום, בעבירות של נשיאת תחמושת והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, זאת לאחר שהבחין בשוטרים במהלך נסיעה ברכבו, אז יצא מהמכונית במהירות כשהוא אווז בידו שקית ובה 19 קופסאות תחמושת שבהן כ-960 קליעים בקוטר של 9 מ"מ. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8-20 חודשי מאסר, ומתחם הקנס בין 1,500-10,000 ₪. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסרים על תנאי, קנס בסך 5,000 ₪ והתחייבות. על גזר הדין הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי בנצרת, אשר נדחה לאחר שהמערער חזר בו מערעורו (עפ"ג 55059-06-22 אמארה נ' מדינת ישראל (17.7.22)). צוין כי במקרה שבפנינו כתב האישום חמור יותר.
- ו. עפ"ג (מחוזי חיפה) 24796-06-20 פאדי חג'אזי נ' מדינת ישראל (9.7.20) - המערער הורשע, על-סמך הודאתו, בבית-משפט השלום בעבירות שעניינן החזקת נשק ותחמושת שלא כדין (אקדח חצי אוטומטי מחסנית וכדורים). בגין הרשעתו, הוטלו עליו 15 חודשי מאסר לריצוי בפועל בניכוי תקופת מעצרו ועונשים נלווים. הערעור נדחה.

ז. ת"פ (שלום באר שבע) 19417-11-16 מדינת ישראל נ' אבו אלקיעאן (15.1.20) - הנאשם, שהורשע בעבירות של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין לאחר שמיעת ראיות, נדון ל-15 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס בגובה 10,000 ש"ח. בית המשפט ציין כי יש לקבוע מתחם ענישה, בכל הנוגע לאחזקת נשק חם קצר, מסוג אקדח - חצי אוטומטי, שהוא מוחזק בליוויית תחמושת מתאימה, במחסנית, מוכן לשימוש, בתוך כלי רכב - כך שינוע בין 15 עד 30 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי הנאשם הגיש ערעור לבית המשפט המחוזי, אשר התקבל בחלקו, כך שתקופת המאסר שנקבעה למערער הופחתה בשלושה חודשים, והועמדה על 12 חודשים בניכוי ימי מעצרו. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם (עפ"ג (מחוזי ב"ש) 56305-02-20 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (18.8.20)). בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון - נדחתה (רע"פ 6265-20 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (15.9.20)) תוך שנקבע: "עבירה של החזקת נשק, בה הורשע המבקש, הינה עבירה חמורה המצדיקה ענישה במאסר מאחורי סורג ובריח ולא בדרך של עבודות שרות, כאמירה ערכית, וביתר שאת לאור הקלות הבלתי נסבלת של השגת נשק והחזקתו, על כל הכרוך בשימוש בו".

ח. ת"פ (שלום עכו) 14786-08-19 משטרת ישראל תחנת עכו נ' אסמאעיל (27.2.22) - הנאשם הורשע על פי הודאתו ברכישת/החזקת נשק ותחמושת שלא כדין, לאחר שבעת חיפוש על פי צו בביתו ניסה לזרוק קופסה ובתוכה 44 כדורי תחמושת מסוג 9 מ"מ וכן נשק מסוג ברטה ובתוכו מחסנית. על הנאשם נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל (במצטבר) ומאסרים על תנאי.

15. ב"כ הנאשם התייחס לפסקי הדין אליהם הפנתה המאשימה בטיעוניה (באופן פרטני כל מקרה לגופו) וטען כי בכל המקרים שהובאו מדובר בנסיבות חמורות יותר מאשר בענייננו, בחלקם מדובר על נשק קטלני יותר, עבר פלילי או נאשמים שניסו להסתיר את הנשק, לא לקחו אחריות ואף ניהלו הוכחות. בהמשך לאמור, טען הסנגור כי למעשה הפסיקה שהובאה תומכת בטענתו שניתן להסתפק בהטלת עונש אותו יישא הנאשם כאן בעבודות שרות. ב"כ הנאשם הפנה לפסקי-הדין הבאים:

א. עפ"ג (מחוזי חיפה) 45331-04-23 רבקה ביטון נ' מדינת ישראל (21.12.23) (להלן: "ענין ביטון") - כעולה מעובדות כתב האישום, המערערת החזיקה בביתה בחיפה, אקדח גז/זיקוקים/הזנקה שהוסב לירי תחמושת בקליבר 9 מ"מ קצר, כשהוא מוסלק בתוך מזוודה שהייתה מונחת על שולחן בחדר בבית וכשהוא טעון במחסנית עם שבעה כדורים. בית משפט קמא הרשיע אותה, על פי הודאתה בעבירות של החזקת נשק וחלק של נשק או תחמושת שלא כדין. נגזרו עליה 10 חודשי מאסר בפועל ו-8 חודשי מאסר על תנאי. בהתחשב בגילה המבוגר ובנסיבות חיים קשות, הוחלט ברוב דעות כי עונשה יועמד על 9 חודשים לנשיאה בעבודת שרות.

ב. ת"פ (שלום קריות) 14262-02-23 מדינת ישראל נ' חלף (4.3.24) - הנאשם הודה והורשע בביצוע עבירת סיוע להחזקת נשק שלא כדין ובעבירת החזקת תחמושת, לאחר שסייע לאחר להחזיק אקדח מסוג FN בשטח הצמוד לביתו בכפר חילף ואף החזיק בסלון ביתו אביזרים ביניהם משקפת, מחסנית ריקה, כדורי אקדח, פלאפונים, כרטיסי זיכרון ועוד. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר. הנאשם עבר טיפול ושרות המבחן העריך סיכויי שיקום גבוהים. על הנאשם הושתו 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות, צו מבחן למשך 12 חודשים, 9 חודשי מאסר מותנה, קנס בגובה 3,000 ₪ והתחייבות.

ג. ע"פ 4332-21 כרם עאסלה נ' מדינת ישראל (20.2.22) - המערער הודה בעובדות כתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון, והורשע בעבירה של החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק. המערער החזיק תת-מקלע מאולתר מסוג קרלו ומחסנית, בלא רשות על פי דין להחזקתם, לאחר שעטף אותם בניילון נצמד ובמגבת, הכניסם לתוך תיק והסליק אותם מתחת לסלעים בשדה הממוקם במרחק של כ-4.3 ק"מ מביתו שבישוב עראבה, במשך מספק חודשים. בית המשפט המחוזי גזר את דינו של 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי תקופת מעצרו; מאסר על תנאי של 12 חודשים; קנס בסך 5000 ש"ח. בית המשפט העליון קיבל את הערעור בהתחשב בנסיבות חריגות המצדיקות סטייה לקולה ממתחם הענישה, הכוללות בין היתר היותו צעיר בעל דפוסים חיוביים, נטול עבר פלילי, הערכת סיכון נמוכה ושיקום גבוהה, שיתוף פעולה ועוד. עונשו הועמד על 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שרות.

ד. ע"פ 887/20 מתאני נ' מדינת ישראל (21.9.20) - המערער, נעדר עבר פלילי, הורשע בבית המשפט המחוזי בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת החזקת נשק ותחמושת, לאחר שנמצא כי החזיק בקיוסק בקלנסואה אקדח גנוב כשהוא טעון במחסנית ובה 15 כדורים. המערער נטל את האקדח הטעון והחזיקו על גופו. סמוך לאחר מכן נעצר על ידי המשטרה. בהתאם להסדר הטיעון, המאשימה התחייבה להגביל עצמה ל-14 חודשי מאסר בפועל. נקבע כי מתחם העונש ההולם הוא החל מ-9 חודשי מאסר בפועל (אשר ככלל ראוי שיינשאו מאחורי סורג ובריה) ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל, ועל המערער נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. בית המשפט העליון קבע כי בהינתן עברו הנקי של המערער; המלצת שרות המבחן בתסקיר העדכני החיובי ביותר; נסיבותיו האישיות של המערער וגילו הצעיר - בהינתן כל אלה, אין מקום לשלוח אותו לראשונה בחייו אל מאחורי סורג ובריה. עונשו הועמד על 9 חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שרות ועונשים נלווים.

ה. עפ"ג (מחוזי חיפה) 31783-12-21 מדינת ישראל נ' אגנו מברטה (27.1.22) - ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה, שם הורשע המשיב על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בהחזקת נשק ותחמושת (אקדח ומחסנית עם כדורים) והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. על המשיב הוטלו 9 חודשי מאסר בעבודות שרות בניכוי ימי מעצרו (כחודשיים), מאסרים מותנים וצו פיקוח לשנה. בית המשפט קבע כי על אף ההחמרה בענישה בעבירות נשק, מדובר במקרה בו יש לתת משקל יתר לשיקולי שיקום, הותיר את עונשו של המשיב לריצוי בעבודות שרות, אך ביטל את הניכוי, כך שעונשו של המשיב יעמוד על 9 חודשי מאסר בעבודות שרות לצד מאסרים על תנאי, וצו מבחן לשנתיים.

16. ניתן לעיין, בנוסף, בפסקי-דין הבאים:

א. רע"פ 4559/16 מועתאז נוסיראת נ' מדינת ישראל (22.6.16) - המבקש הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת נשק ותחמושת בלא רשות על פי דין. בית משפט השלום גזר על המבקש 6 חודשי מאסר, 12 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪. המשיבה ערערה ובית המשפט המחוזי החמיר את עונשו ל-9 חודשי מאסר בפועל, יתר רכיבי העונש על כנם. בקשת הערעור - נדחתה.

ב. ע"פ 545-20 פלוני נ' מדינת ישראל (3.5.21) - ערעור על גזר דין שניתן בבית המשפט המחוזי, בגדרו נגזרו על המערער - בגין הרשעתו בעבירות נשק לפי סעיפים 144(א) ו-144(ב) רישא וסיפא לחוק - 12 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, ושמונה חודשי מאסר על תנאי. על פי כתב האישום, המערער נתפס נוהג כשהוא מוביל ומחזיק אקדח חצי אוטומטי ו-50 כדורים בלא רשות על פי דין. הערעור נדחה.

ג. עפ"ג (מחוזי חיפה) 40594-07-21 מדינת ישראל נ' מוחמד קעדאן (2.11.21) - ערעור המדינה על גזר דינו של בית משפט השלום לפיו המשיב נדון בין השאר ל-8 חודשי מאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שרות בגין החזקת נשק שלא כדין. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור ופסק כי בגזר הדין נפלה טעות והענישה על פיו חורגת מרמת הענישה הראויה בנסיבות המקרה. בהתחשב בכלל הנסיבות, על המשיב הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל חלף 8 חודשי עבודות שרות.

ד. ת"פ (שלום חיפה) 56290-08-20 מדינת ישראל נ' סאלח שנאן (12.9.21) - הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירה של החזקת נשק, לאחר שבקרוואן המשמש את הנאשם בצמוד לבית הוריו נמצא תת מקלע מאולתר מסוג קרלו. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 8 חודשים ועד 24 חודשי מאסר בפועל, על הנאשם נגזרו 9 חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שרות, 9 חודשי מאסר על תנאי, קנס בגובה 30,000 ₪ וצו מבחן למשך 18 חודשים.

ה. ת"פ (שלום נצרת) 41216-03-22 מדינת ישראל נ' עלאא עאבד (28.9.22) - ניתן ע"י מותב זה. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובהתאם להסדר טיעון בעבירה של החזקת נשק, וכן בהחזקת אביזרים של נשק. מדובר באקדח חצי אוטומטי מסוג FN, יחד עם שתי מחסניות ללא תחמושת, אשר הנאשם נמצא מחזיק בתוך ארון בחדר השינה בבית שבו מתגורר. נקבע כי מתחם העונש ההולם מתחיל מ-14 חודשי מאסר ומסתיים במאסר מעל שנתיים. על הנאשם נגזרו 14 חודשי מאסר בפועל ו-8 חודשי מאסר על תנאי.

ו. ת"פ (שלום נצרת) 9384-04-20 מדינת ישראל נ' מוחמד טבאש (8.6.21) - ניתן ע"י מותב זה. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בגין עבירות של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק, לאחר שבמהלך חיפוש חוקי, נמצא הנאשם מחזיק מתחת למזרון מיטתו, בחדר השינה שבבית, באקדח מסוג FN טעון במחסנית תואמת, ובה 13 כדורים מסוג 9 מ"מ, וכן נמצא הנאשם מחזיק מתחת לכרית מיטתו במחסנית נוספת התואמת לאקדח ובמספר כדורים מסוג 9 מ"מ הנתונים בשקית. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין שנת מאסר לבין 30 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הנעדר עבר פלילי, בהתחשב בנסיבותיו האישיות ובתקופת מעצרו הממושכת באיזוק אלקטרוני, נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 4,000 ₪.

ז. רע"פ 22180-10-24 סמאח עותמאן נ' מ"י (14/10/24) - נדחתה בקשת רשות ערעור של המבקשת, אישה ללא עבר פלילי ועם נסיבות חיים קשות אשר החזיקה אקדח בכספת הבית, ונשפטה ל 11 חודשי מאסר בפועל ולענישה נלווית. הוסכם כי העברין העיקרי היה בנה של אותה מבקשת אשר היה מי שהביא את האקדח לבית.

17. לסיכום. בהווה, מתחם העונש להחזקת אקדח בנסיבות שכאן, גם אם הוחזק לזמן קצר, וגם אם נמצא במקרה בטבע, מתחיל במאסר משמעותי בפועל, ושלא בעבודות שרות וצו השעה מחייב זאת. עיון בפסיקה שאליה הפנתה ההגנה אינו משנה קביעה זו. עונשים קלים ושלא במאסר בפועל ניתנו בעבר, או בנסיבות יוצאות דופן וחריגות אשר אינן מלמדות על הכלל (לדוגמא בעניינה של רבקה ביטון ב עפ"ג (מחוזי חיפה) 45331-04-23 הנ"ל) נשיאת מאסר בבית סוהר שונה מעבודות שרות מבחינת המסר המוקיע, והטלת עבודות שרות על עברין נשק, חוטאת למסר הברור אשר נדרש. מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשי מאסר לבין 30 חודשי מאסר.

גזירת עונשו של הנאשם

18. הנאשם, נעדר עבר פלילי, נשוי ובעל משפחה בשנות ה-50 לחייו. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, הודה, וחסך מזמנו של בית המשפט.

כאמור, שרות המבחן בתסקירו נמנע מהמלצה טיפולית או שיקומית בעניינו של הנאשם, והתרשם כי חרף אמירותיו והודאתו, הוא אינו מכיר לעומק בחומרת המעשים, בעל נטייה להתנהלות אימפולסיבית, שולל נזקקות טיפולית וממוקד במחירים אותם עשוי לשלם. בנוסף, נמסר על רמת סיכון בינונית להישנות התנהלותו המכשילה. ההגנה חלקה על מסקנותיו של שרות המבחן בעניין זה, וטענה כי מדובר באי הבנה, תוך שעמדה על כך שהנאשם השתתף בקבוצה טיפולית של שרות המבחן, שוחרר ללא אזוק אלקטרוני ועמד בתנאי מעצר הבית ללא הפרות. עם זאת, המלצתו של שרות המבחן בשורה התחתונה הינה להשית עונש בעבודות שרות לצד ענישה מרתיעה צופת פני עתיד, וזאת בהתחשב בנסיבותיו האישיות והרפואיות הקשות של הנאשם.

19. באשר לסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי בריאות, נטען כי הנאשם חולה, ואף עבר ניתוח צנתור בליבו לאחרונה.

הסנגור הפנה בטיעונו לעניינו של אורי לופוליאנסקי בע"פ 4456/14 קלנר נגד מדינת ישראל (29.12.15), פסקה 229 (להלן: "פס"ד קלנר") ולעניין ביטון (הובא לעיל), שם הוקל עונשה של הנאשמת בעבירת נשק מ-10 חודשי מאסר בפועל ל-9 חודשי מאסר לנשיאה בעבודות שרות משיקולי צדק. מדובר במקרים נדירים וחריגים, אשר בהם הורחבה הסמכות לסטות לקולא ממתחמי עונש, שלא משיקולי שיקום, כדי "להגיע לתוצאה צודקת והוגנת במקרים פרטניים" (פס"ד קלנר פסקה 229). לגבי לופוליאנסקי מצא ביהמ"ש העליון כי על פי חו"ד רפואית שוכנע ביהמ"ש כי "ריצוי עונש מאסר בפועל עלול לסכן את חייו או לקצר בצורה ניכרת את תוחלת חייו" והשתכנע באופן חריג ביותר לסטות ממתחם הענישה לקולא (פס"ד קלנר פסקה 230).

דוגמא נוספת לסטייה לקולא ממתחם עונשי, ניתן לראות בת"פ (מחוזי נצרת) 26563-03-14 מדינת ישראל נ' עאסלה (24.4.17) (להלן: "פס"ד עאסלה") בו לא ניתן מאסר בפועל על אף חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם (עבירות סיכון חיי אנשים בנתיב תחבורה, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, חציית קו הפרדה רצוף (ריבוי מקרים) ועקיפה בצומת (ריבוי מקרים)), ועל אף שנקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 - 36 חודשי מאסר בפועל. שם דובר בנכה 100%, עם תסמיני חולי קשים, המתקשה בהליכה ובעמידה, המתמודד עם מחלות כרוניות חריפות. לסיכום, חריג "שיקולי הצדק" שהוכר בפסיקה, מתאים למקרים רפואיים חריגים ונדירים, אשר מחייבים במכלול הנסיבות, ראוי לגזור על נאשם עונש מחוץ למתחם העונש ההולם למעשיו ולהגיע לתוצאה צודקת והוגנת, ובהשלכה חומרת העבירה ונסיבות ביצועה.

20. נסיבותיו של הנאשם אינן הולמות סטייה ממתחם העונש. נתוניו האישיים והרפואיים לא מבססים שיקולי צדק עד הימנעות ממאסר. לא מצאתי כי מדובר באחד מאותם מקרים חריגים ונדירים, המצדיקים סטייה ממתחם העונש מסיבות רפואיות. מדובר בנאשם הלוקה במחלת לב, שאכן עבר צנתור לאחרונה (חודש יוני 2024), והוכר כנכה בשיעור 100% בביטוח לאומי ובאבדן כושר עבודה, ואולם לא נטען כי נשקפת חלילה סכנה מידית לחייו, אם ירצה מאסר. חזקה היא כי שירות בתי הסוהר, המחויב לדאוג לרווחתם ולבריאותם של אסירים ועצורים בגילאים שונים ובמצב רפואי מגוון, ייקח בחשבון באופן הולם ונכון את צרכיו הבריאותיים של הנאשם. סוג העבירות בהן הורשע הנאשם, עבירות נשק, הן עבירות חמורות, ובשקלול הגורמים, ראיתי מקום להטיל על הנאשם עונש מאסר המצוי ברף התחתון של מתחם העונש ההולם אותו קבעתי, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ובנסיבות האישיות הקשות, מצבו הרפואי, היעדרו של עבר פלילי וההודאה בשלב מוקדם. בנוסף למאסר, מצאתי כי יש להטיל קנס כספי אולם אתחשב במצבו הכלכלי ובנזק שנגרם למשפחתו מהפרשה, ואטיל קנס מתון.

סוף דבר

21. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בתיק זה - מיום 30.10.23 ועד 24.12.23.

ב. 6 חודשי מאסר על-תנאי, ואולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור במהלך תקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר כל עבירת נשק מסוג עוון או פשע.

ג. קנס בסך 2000 ₪ או 8 ימי מאסר תמורתו, אשר ישולם מסכום שהנאשם הפקיד במ"ת 10954-11-23. היתרה תושב לנאשם.

מוצגים - נשק ותחמושת - יטופלו על פי שיקול דעתו שך קצין החילוט.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המחוזי.

ניתן והודע היום ו' חשוון תשפ"ה, 07/11/2024 במעמד הנוכחים.

רות שפילברג כהן, שופטת, סגנית הנשיא